

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. ลักษณะน้ำที่ทดลอง

การศึกษาการทดลองรายทำที่สถาบันวิจัยและคุณย์พิกอบรมการเกษตรแม่เหียะ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สภาพแปลงทดลองมีลักษณะเป็นที่ดอนเคียงปลูกพืชไร่อื่นมา ก่อนอย่างต่อเนื่อง คุณสมบัติของดินแปลงทดลองแสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 1 และสภาพภูมิอากาศได้แสดงไว้ในภาคผนวกที่ 1 โดยเริ่มศึกษารายหัวงเดือน พฤษภาคม 2532 ถึงเดือนมีนาคม 2533

2. แผนการทดลองและการบันทึกข้อมูล

การทดลองที่ 1 ศึกษาถึงผลของวันปลูกกับวันปลูกเหลือกับข้าวโพดที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพืชทั้งสอง

การวางแผนการทดลอง ได้มีการแผนการทดลองแบบ randomized completed block design มี 4 ชั้้า โดยมีวันปลูก 5 วันปลูกคือ ปลูกก้าวคำแหงระหว่างต้นข้าวโพดที่มีระยะ 60, 70, 80, 90 และ 100 วัน หลังข้าวโพดออก และปลูกก้าวคำโดยลำพัง (sole crop) ที่ทุกๆ วันปลูกข้างต้นตามลำดับ กับปลูกข้าวโพดโดยลำพังเป็นแปลงตรวจสอบ

การเตรียมแปลงปลูก โดยเริ่มไกด์ตากดินทึ่งไว้ตั้งแต่หลังฝนตกในช่วงเดือน พฤษภาคม หลังจากนั้น 7-10 วันติดต่อกันจะอบรมดิน 1 ครั้ง เพื่อให้ดินร่วนซุยจากนั้น หัวนปนข้าวในอัตรา 50 กก./ไร่ ขั้นแปลงขนาด 4.5 เมตร * 10 เมตร แล้วหัวนปุ่ย รองพื้นด้วยปุ่ยเกรต 16-20-0 อัตรา 25 กก./ไร่ และปุ่ยโปตัสเซียมชัลไฟต์ (K_2SO_4) อัตรา 10 กก./ไร่ และคราดกลบ การปลูกข้าวโพดปลูกในช่วงต้นเดือนเมษายน ในระยะที่ความชื้นเหมาะสม ใช้วานนยอดหญ้าโดยใช้ร้อยละห่างแคลและต้นเป็น 75 และ 25

เซนติเมตร ตามลักษณะ ปลูกหลุมละ 3-4 เมล็ด เมื่ออกได้ 7-10 วัน ทำการถอนแยกให้เหลือหลุมละ 1 ต้น สำหรับในระบบการปลูกเหลือมจะปลูกถ้วนด้วยระยะห่างข้าวโพดโดยมีระยะปลูก เช่นเดียวกับข้าวโพด แต่จะถอนแยกให้เหลือหลุมละ 3 ต้น ส่วนในแปลงถ้วนที่ปลูกโดยลำพังอย่างเดียวใช้ระยะปลูกและจำนวนต้นเท่าหลุมเช่นเดียวกัน การบังกันกำจัดวัชพืช ฉีดพ่นด้วยสารกำจัดวัชพืช Alachlor อัตรา 500 ลบ.ซม./ไร่ (0.23 กก.สารออกฤทธิ์) พ่นทันทีหลังปลูกข้าวโพดเสร็จและตามด้วยการกำจัดวัชพืชด้วยแรงงานคนอีกหนึ่งครั้ง หลังจากข้าวโพดออกได้ 30 วัน สำหรับการบังกันกำจัดแมลงใช้สารเคมี Carbofuran หัวแหล้งปลูกอัตรา 5 กก./ไร่ (0.15 กก.สารออกฤทธิ์) และถ้ามีแมลงระบาดในระยะหลังฉีดพ่นด้วยสารกำจัดแมลง Monocrotophos ครั้งละอัตรา 100 ลบ.ซม./ไร่ (0.06 กก.สารออกฤทธิ์) ส่วนการบังกันกำจัดโรค ฉีดพ่นด้วยสารเคมีที่เหมาะสมตามความจำเป็น

ในระหว่างการศึกษาได้ทำการเก็บตัวอย่างและบันทึกข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับพืช

2.1.1 ถั่วคำ

2.1.1.1 ช่วงก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิตพืช

เก็บตัวอย่างครั้งแรกเมื่อถ้วนคำอายุได้ 10 วันหลังงอก และเก็บต่อเนื่องทุก 10 วัน ในพื้นที่ขนาด 1.5 เมตร * 1.5 เมตร ต่อครั้งต่อแปลงอยู่ ซึ่งมีจำนวนต้น 12 ต้นต่อครั้ง จนถึงระยะออกดอก 50 % ข้อมูลที่เก็บได้แก่

น้ำหนักแห้งล่วงเนื้อดินและพื้นที่ใบ ตัวอย่างพืชที่เก็บจากพื้นที่ดังกล่าวแต่ละครั้ง นำมาแยกล่วงลำต้น(เกา) ใบ นำไปวัดพื้นที่ใบ หลังจากนั้นนำมารวมกัน แล้วนำไปเข้าตู้อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซนเชียล เป็นเวลา 72 ชั่วโมง แล้วซึ่งหน้า嫩 แห้ง จากชั้นมูลดังกล่าวนำไปคำนวณหาค่าดัชนีพื้นที่ใบ (leaf area index, LAI) อัตราการเจริญเติบโตของพืช (crop growth rate, CGR) และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใบ (net assimilation rate, NAR) โดยใช้สูตรตามหลักของ Hunt (1981) ดังต่อไปนี้

$$\text{LAI} = \frac{P}{A}$$

เมื่อ $\text{LAI} = \frac{\text{พื้นที่ใบรวมเนื้อดินและพื้นที่ใบ}}{\text{พื้นที่ดินเก็บตัวอย่าง}} \text{ (ซม}^2\text{)}$
 $P = \text{พื้นที่ดินเก็บตัวอย่าง} \text{ (ซม}^2\text{)}$

อัตราการเจริญเติบโต (crop growth rate, CGR) หรือ \bar{C}_{1-2}

$$\bar{C}_{1-2} = \frac{1}{P} \frac{W_2 - W_1}{T_2 - T_1}$$

เมื่อ $W_2 = \text{น้ำหนักแห้ง(กรัม)} \text{ ที่เวลา } T_2 \text{ (วัน)}$
 $W_1 = \text{น้ำหนักแห้ง(กรัม)} \text{ ที่เวลา } T_1 \text{ (วัน)}$
 $P = \text{พื้นที่ดินที่เก็บตัวอย่าง} \text{ (ม}^2\text{)}$

อัตราการสละสมน้ำหนักแห้งต่อหน่วยพื้นที่ในต่อเวลา (NAR) หรือ $\bar{E}_{_{1-2}}$

$$\bar{E}_{_{1-2}} = \frac{W_2 - W_1}{T_2 - T_1} = \frac{\log_e L_2 - \log_e L_1}{L_2 - L_1}$$

เมื่อ W_2 = น้ำหนักแห้ง(กรัม) ที่เวลา T_2 (วัน)

W_1 = น้ำหนักแห้ง(กรัม) ที่เวลา T_1 (วัน)

L_2 = พื้นที่ใบ(m^2) เนื้อพื้นที่ดินที่เก็บตัวอย่างที่เวลา T_2 (วัน)

L_1 = พื้นที่ใบ(m^2) เนื้อพื้นที่ดินที่เก็บตัวอย่างที่เวลา T_1 (วัน)

$$\log_e = L_N$$

นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ความสามารถการเจริญเติบโต (น้ำหนักแห้ง, ต้น+ใบ) ของถั่วคำในช่วงที่การเจริญเติบโตเป็นเส้นตรงโดยวิธี linear regression และเปรียบเทียบค่าอัตราการเจริญเติบโต (CGR) ในช่วงดังกล่าวอีกด้วย

2.1.1.2 ช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตพืช

เมื่อถัดมาสักแก่ ทำการตรวจวัดผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิต ซึ่งประกอบด้วยจำนวนฝัก/ตารางเมตร จำนวนเมล็ด/ฝัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด โดยสูตรเก็บจากบริเวณกลางแปลงในพื้นที่ขนาด 2 เมตร * 3 เมตร ไม่รวมแครคลูหัว-ห้ายแปลง นอกจากนี้ทำการบันทึกน้ำหนักลดและน้ำหนักแห้งรวมของชากรีชหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักแห้งของพืชที่จะกลับคืนลงสู่ดิน และต้นในการเก็บเกี่ยวพืช (Harvest Index, HI) โดยใช้สูตรตามหลักการของ (Davis et al., 1984) ดังนี้

dry weight of seeds

HI = -----

total above ground biomass at harvest

(stems + remaining leaves + pod walls + seeds)

2.1.2 ข้าวโน๊ต

2.1.2.1 ช่วงก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำ

เก็บตัวอย่างครึ่งแรกเมื่อข้าวโน๊ตอายุได้ 70 วันหลังงอก และทำการเก็บต่อเนื่องทุก 10 วัน บริเวณกลางแปลงในพื้นที่ขนาด 0.75 เมตร x 1.00 เมตรต่อครั้ง ต่อแปลงอยู่ ซึ่งมีจำนวนต้น 4 ต้นต่อครั้ง จนถึงระยะเก็บเกี่ยว (R6 ตามหลักของ Ritchie and Henway, 1982) ข้อมูลที่เก็บได้แก่

น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อติด และพื้นที่ใบ

ตัวอย่างพื้นที่เก็บจากพื้นที่ดังกล่าว แต่ละครั้งนำมาแยกส่วนลำต้น ในน้ำไปรัดพื้นที่ใน หลังจากนั้นมารวมกันแล้วนำไปเข้าตู้อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซนเซียล เป็นเวลา 72 ชั่วโมง แล้วซึ่งหนาน้ำหนักแห้ง จากข้อมูลดังกล่าวนำไปคำนวณหาค่าดังนี้ พื้นที่ใบ (leaf area index, LAI), อัตราการเจริญเติบโตของพืช (crop growth rate, CGR) และอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใบ (net assimilation rate, NAR) โดยใช้สูตรตามหลักของ Hunt (1981) เช่นเดียวกับการคำนวณจากข้อมูลของก้าวเดียว

2.1.2.2 ช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำ

เมื่อข้าวโน๊ตแก่ ทำการตรวจวัดผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิต ซึ่งประกอบด้วย จำนวนฝัก/ต้น จำนวนเมล็ดต่อฝัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด โดยสู่มเก็บจากบริเวณกลางแปลงในพื้นที่ขนาด 1 เมตร * 3 เมตร ซึ่งมีจำนวนต้น 16 ต้น ไม่รวมผลวัสดุห้า-ห้ามแปลง

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนิวี่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของระบบการปลูกพืช

ทำการวิเคราะห์หาดัชนีเพื่อใช้ประเมินถึงประสิทธิภาพของระบบการปลูกพืช ด้วยวิธีการคำนวณค่าทั้งในรูปของ Land Equivalent Ratio (LER) และ Area Time Equivalent Ratio (ATER) ตามหลักการของ Mead and Willey (1980) ตามลำดับดังนี้

$$LER = L_i + L_j = (Y_{i,i} / Y_{i,i}) + (Y_{j,j} / Y_{j,j})$$

เมื่อ L_i = partial LER ของพืช I = $(Y_{i,i} / Y_{i,i})$

L_j = partial LER ของพืช J = $(Y_{j,j} / Y_{j,j})$

$Y_{i,i}$ = ผลผลิตต่อพื้นที่ของพืช I เมื่อปลูกร่วมกับพืช J

$Y_{i,i}$ = ผลผลิตต่อพื้นที่ของพืช I เมื่อปลูกโดยล้าพัง

$Y_{j,j}$ = ผลผลิตต่อพื้นที่ของพืช J เมื่อปลูกร่วมกับพืช I

$Y_{j,j}$ = ผลผลิตต่อพื้นที่ของพืช J เมื่อปลูกโดยล้าพัง

$$ATER = [(L_i \times t_i) + (L_j \times t_j)]/T$$

เมื่อ L_i และ L_j = partial LER ของพืช I และ J ตามลำดับ

t_i และ t_j = จำนวนวัน ที่ใช้ปลูกพืช I และ J ตามลำดับ

T = จำนวนวัน ที่ใช้ปลูกพืชในระบบการปลูกพืชนี้ ๆ

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพลังงานแสง

ทำการบันทึกครั้งแรกเมื่อถึงอายุได้ 10 วันหลังจากและบันทึกต่อเนื่องทุก 10 วัน จนถึงระยะเวลาอุดหนัก 50 % ของถึงที่สุด โดยทำการบันทึกพลังงานแสง (photosynthetically active radiation, PAR) ที่เหนือยอดช้าวนิด และแสงที่ส่องผ่านมาถึงต้นถั่ว เพื่อคำนวณเปอร์เซนต์การรับแสง (light interception) ด้วยเครื่องวัดแสงแบบ photosynthetically photon flux density (Licor Ltd. Model Li-188 B) โดยทำการบันทึกก่อนเก็บตัวอย่างพิชແต่ละครั้ง

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับดินและความชื้นในดิน

ทำการเก็บตัวอย่างดินจากแปลงย่อยทุกแปลง ก่อนปลูกและหลังการเก็บเกี่ยวไว้ เกษตรพืชฯ ความเป็นกรด-ด่าง อินทรีย์ตด ไนโตรเจน พอลฟอรัส โปแทสเซียม โครงสร้างของดิน และ C.E.C. โดยเก็บที่ระดับความลึก 30 เซนติเมตร และเก็บตัวอย่างดินที่ระดับความลึก 3 ระดับคือ 20, 40 และ 60 เซนติเมตร เพื่อหาความชื้นที่จุดแห้งภาร (permanent wilting point, - 15 bars) ความชื้นความชื้นในสนาม (field capacity, - 0.3 bar) ความชื้นที่อิ่มตัวด้วยน้ำ (saturation) โดยวิธี pressure plate extractor (Campbell G.S. 1985) เพื่อทราบความชื้นความชื้นที่เป็นประโยชน์ในดิน (available water capacity) และเก็บตัวอย่างดินตั้งแต่วันปลูกพิช และทุกๆ 10 วัน จนถึงอายุการเก็บเกี่ยวพิช เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงปริมาณความชื้นของดินที่ระดับความลึก 20, 40 และ 60 เซนติเมตร โดยทำการเก็บตัวอย่างดินมาซึ่ง แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง แล้วซึ่งนำไปน้ำหนักแห้ง เพื่อหาเปอร์เซนต์โดยน้ำหนัก

การทดลองที่ 2 เป็นการศึกษาผลของวันปลูกถ้าเปลี่ยนไปปลูกในวันอื่นๆ ที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพืชทั้งสอง

วิธีการดำเนินการต่างๆ เช่น การวางแผนการทดลอง การปลูก การดูแลรักษาตลอดจนการเก็บเกี่ยวและบันทึกข้อมูล กระทำเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 แต่ถ้าเปลี่ยนวันปลูกให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เร็วจังหวะเดือนมีนาคม

2533

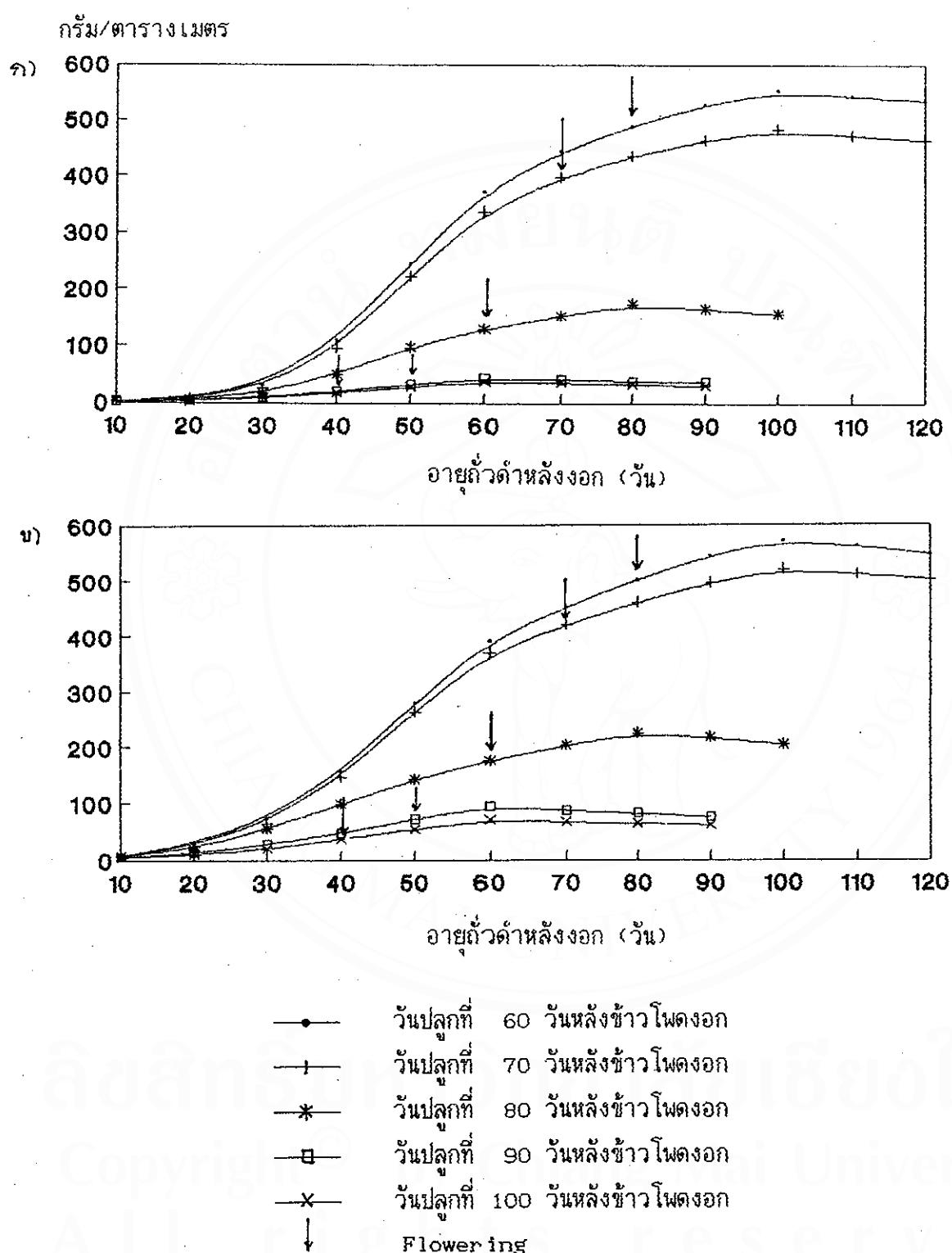
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลการทดลอง

การเจริญเติบโตของถั่วคำที่ปลูกเหลือมกับข้าวโพดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ

การเจริญเติบโตของถั่วคำที่ปลูกเหลือมกับข้าวโพดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ ได้ริเคราะห์ในแบบของการสละสมน้ำหนักแห้ง (ต้น+ใบ) อัตราการสละสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ดิน (CGR) และอัตราการสละสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใบ (NAR) ตลอดจนการน้ำหนาและสละสมตัวน้ำหนักพื้นที่ใบ (LAI)

การสละสมน้ำหนักแห้ง (ต้น+ใบ) โดยเฉลี่ยของถั่วคำที่อายุต่างๆ เมื่อปลูกเหลือมกับข้าวโพดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ ได้แสดงในภาพที่ 1 และตารางความผันแปรที่ 5 พบว่า ทุกวันปลูกถั่วคำได้สละสมน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนถึงจุดสูงสุด หลังจากนั้นมีแนวโน้มว่าลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น แต่เวลาที่ใช้เพื่อพัฒนาและสละสมน้ำหนักแห้งจะยังคงยืนยันจุดสูงสุดแต่ต่างกันขึ้นกับวันปลูก โดยมีแนวโน้มว่าวันปลูกแรก ถั่วคำใช้เวลาที่ยาวนานกว่าแล้วลดลง เป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป แต่ไม่มีความแตกต่างกันในระยะห่างการปลูกเหลือมกับการปลูกโดยลำพัง โดยวันปลูกแรก(60 วันหลังข้าวโพดออก) และวันปลูกที่สอง(70 วัน) ถั่วคำใช้เวลาประมาณ 100 วันหลังออก วันปลูกที่สาม(80 วัน) ใช้เวลาลดลงคือประมาณ 80 วัน สำหรับวันปลูกที่สี่ และวันปลูกสุดท้าย(90 และ 100 วัน) ใช้เวลาต่ำสุดประมาณ 60 วัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการสละสมน้ำหนักแห้งสูงสุดของวันปลูกต่างๆ มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยวันปลูกแรก ถั่วคำสละสมน้ำหนักแห้งได้สูงสุด แล้วลดลงอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป ทั้งการปลูกเหลือม และปลูกโดยลำพัง (ตารางที่ 1) อนึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการปลูกเหลือมกับการปลูกโดยลำพัง(ที่วันปลูกเดียวกัน) ก็พบว่า การปลูกถั่วคำโดยลำพัง มีผลทำให้มีการสละสมน้ำหนักแห้งสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญยิ่งในทางสถิติ ($P<0.01$) นอกจากน้ำหนักแห้งของถั่วคำจะเริ่มออกดอกที่วันปลูกแรก วันปลูกที่สอง สามสี่และห้า (ประมาณ 80, 70, 60, 50 และ 40 วันหลังออก) ยังไม่ถึงจุดที่มีการสละสมน้ำหนักแห้งสูงสุด (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 การสืบสานต่อของถั่วเข้าวัวที่วันปลูกต่างๆ (กรัม/ตารางเมตร)
 ก) ปลูกเหลือมกับเข้าวัวโพด ข) ปลูกโดยลำพัง

ตารางที่ 1 การสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุดของถั่วคำ (maximum accumulated dry weight, กรัม/ตารางเมตร)

วันปลูก (วันหลังข้าวโพดงอก)	การสะสมน้ำหนักแห้งสูงสุด (ตัน+กิโล)
ปลูกเหลื่อม	
60	553.52
70	482.90
80	173.55
90	42.76
100	37.03
ปลูกโดยลำพัง	
60	571.85
70	520.00
80	224.52
90	94.36
100	70.15
F-test	***
LSD _{0.05}	2.72
LSD _{0.01}	3.67
% CV	0.68

*** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ตารางที่ 2 สมการการเจริญเติบโต (น้ำหนักแห้ง, ตัน+ใบ) ของถั่วคำในช่วงที่เป็นเลี้น
ตรง (linear) ซึ่งวิเคราะห์โดยวิธี regression ที่วันปลูกต่างๆ

วันปลูก (วันหลัง- -ข้าวโพดงอก)	สมการ regression		ช่วงที่เป็นเลี้นตรง (จำนวนวันหลังงอก)	
	ปลูกเหลือม (R^2)	ปลูกโดยลำพัง (R^2)	ปลูกเหลือม	ปลูกโดยลำพัง
60	$Y = 10.92X - 306.11(0.989)$	$Y = 9.98X - 229.18(0.989)$	30-70	30-70
70	$Y = 10.24X - 300.46(0.978)$	$Y = 9.32X - 213.56(0.987)$	40-70	30-70
80	$Y = 3.83X - 99.70(0.994)$	$Y = 3.76X - 54.12(0.994)$	30-60	30-70
90	$Y = 1.12X - 24.07(0.999)$	$Y = 2.25X - 41.04(0.998)$	30-60	30-60
100	$Y = 0.98X - 21.42(0.999)$	$Y = 1.69X - 30.62(0.999)$	30-60	30-60

เมื่อ Y = น้ำหนักแห้ง (ตัน+ใบ) (กรัม/ตร.ม.)

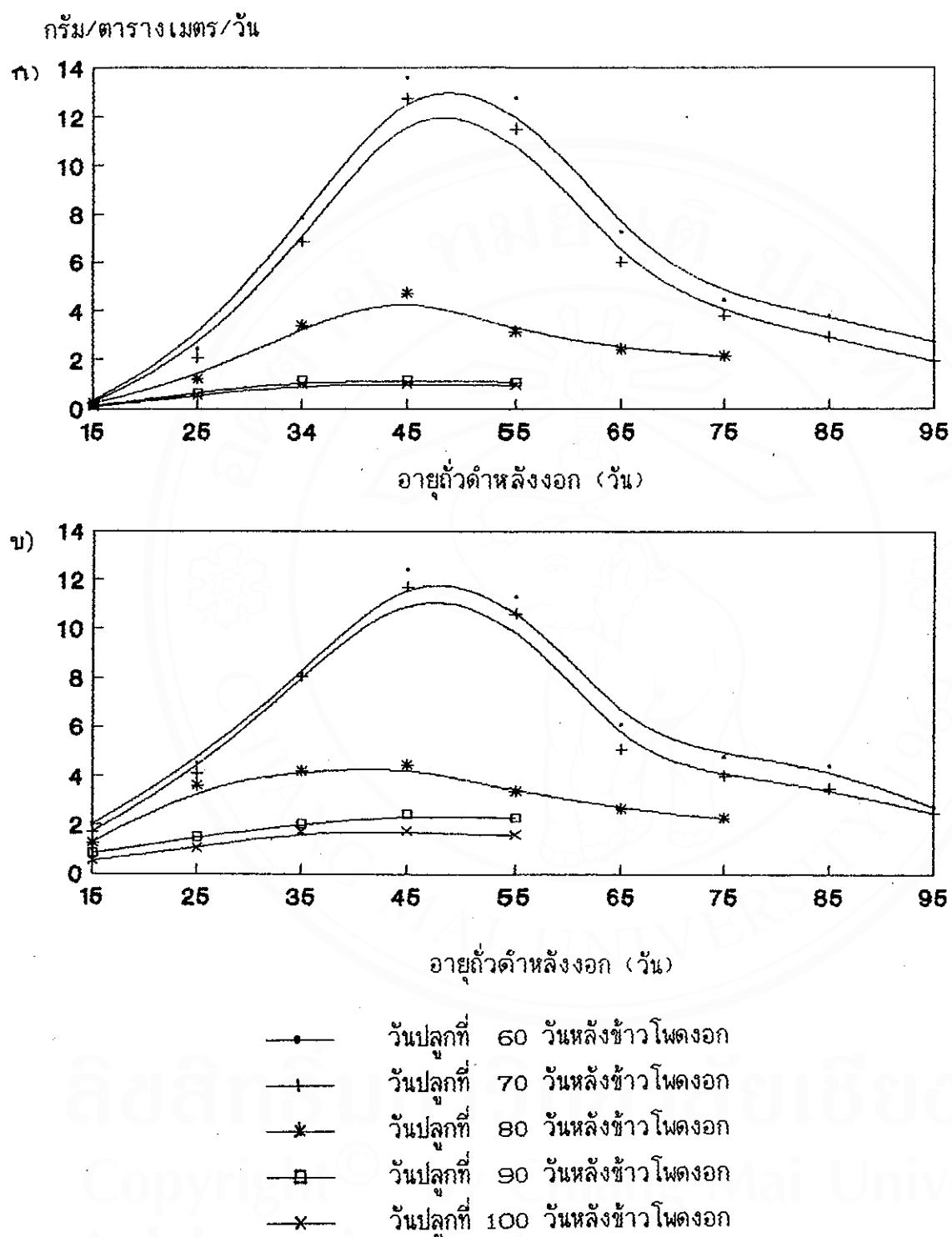
X = จำนวนวันหลังงอก

จากการวิเคราะห์หาสมการการเจริญเติบโต (น้ำหนักแห้งตัว+ใบ) ของถัวคำ ในช่วงที่การเจริญเติบโตเป็นเส้นตรงโดยวิธี regression (ตารางที่ 2) ซึ่งให้เห็นว่า วันปลูกถัวคำที่แตกต่างกันมีผลทำให้ การเจริญเติบโตในช่วงที่เป็นเส้นตรงแตกต่างกันไม่มากนัก โดยอยู่ในระหว่างช่วง 30-70 วันหลังจากทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง

อัตราการสละสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ดิน (CGR)

อัตราการสละสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ดินโดยเฉลี่ย (CGR) ของถัวคำที่ปลูกเหลือมกับข้าวโพดและปลูกโดยลำพัง ได้แสดงในงานที่ 2 และตารางภาคผนวกที่ 6 พบว่าที่ทุกวันปลูกถัวคำได้พื้นนาอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น เป็นลำดับจังจุดสูงสุด หลังจากนี้ค่อยๆลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น และยังพบอีกว่าทุกวันปลูกถัวคำได้ใช้เวลาเพื่อพัฒนา และสละสมค่า CGR จนถึงจุดสูงสุด ได้พร้อมกัน คือประมาณ 45 วันหลังจาก ทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง แต่ค่า CGR สูงสุดแตกต่างกันขึ้นกับวันปลูก จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติ (ตารางที่ 3) พบว่า วันปลูกแรก (60 วันหลังข้าวโพดออก) และวันปลูกที่สอง (70 วัน) มีผลทำให้ถัวคำมีค่า CGR สูงสุด สูงกว่าวันปลูกอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ทั้งการปลูกเหลือมและการปลูกโดยลำพัง อนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบในระหว่างการปลูกเหลือมกับการปลูกโดยลำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) พบว่า ทุกๆ วันปลูกให้ค่า CGR สูงสุดไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

จากการวิเคราะห์หาสมการการเจริญเติบโตของถัวคำในช่วงที่การเจริญเติบโตเป็นเส้นตรงโดยวิธี regression (ตารางที่ 4) ทำให้ทราบค่าอัตราการเจริญเติบโต (CGR) ของถัวคำในช่วงดังกล่าว ซึ่งซึ่งให้เห็นว่า วันปลูกถัวคำที่แตกต่างกันมีแนวโน้มทำให้อัตราการเจริญเติบโตแตกต่างกัน โดยมีค่าลดลงเป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 10.92 - 0.98 กรัม/ตารางเมตร/วัน เมื่อปลูกเหลือมน้ำข้าวโพดและ 9.98 - 1.69 กรัม/ตารางเมตร/วัน เมื่อปลูกโดยลำพัง อนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการปลูกเหลือมและการปลูกโดยลำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) ก็มีแนวโน้มว่า การปลูกเหลือมให้อัตราการเจริญเติบโตมากกว่าปลูกโดยลำพัง ยกเว้นวันปลูกที่ 90 และ 100 วันหลังข้าวโพดออก

ภาพที่ 2 อัตราการสูญเสียน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ดินของถ้วนคำที่วันปลูกต่างๆ (กรัม/ตารางเมตร/วัน)
 ก) ปลูกเหลื่อมกับเข้าวัวเพด ข) ปลูกโดยลำพัง

ตารางที่ 3 อัตราการสหสมน้ำหนักแห่งสูงสุดต่อพื้นที่ของถั่วคำ (maximum crop growth rate, CGR, กิโลกรัม/ตารางเมตร/วัน)

วันปลูก	อัตราการสหสมน้ำหนักแห่งสูงสุดต่อพื้นที่
(วันหลังข้าวโพดงอก)	
ปลูกเหลื่อม	
60	13.57
70	12.74
80	4.71
90	1.14
100	0.99
ปลูกโดยลำพัง	
60	12.43
70	11.70
80	4.44
90	2.42
100	1.74
F-test	**
LSD _{0.05}	1.36
LSD _{0.01}	1.84
% CV	14.25

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.01$

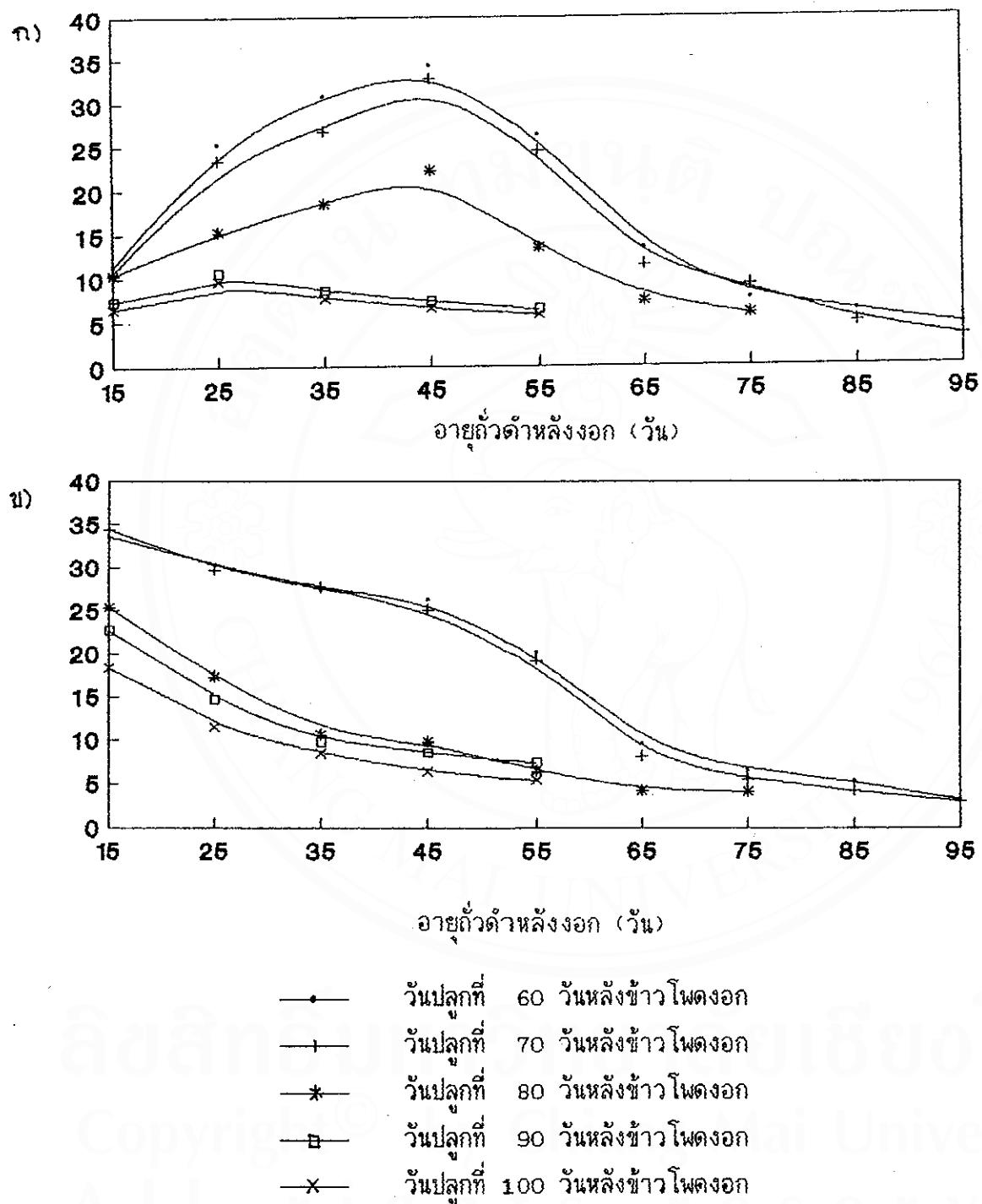
ตารางที่ 4 อัตราการสหสมน้ำหนักแห้งของถั่วคำในช่วงที่เป็นเส้นตรง (Linear) ซึ่ง
วิเคราะห์โดยวิธี regression ที่วันปลูกต่างๆ

วันปลูก (วันหลังข้าวโพดงอก)	อัตราการสหสมน้ำหนักแห้ง (ก./ตร.ม./วัน)	
	ปลูกเหลื่อม	ปลูกโดยลำพัง
60	10.92	9.98
70	10.24	9.32
80	3.83	3.76
90	1.12	2.25
100	0.98	1.69

อัตราการสละน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใน (NAR)

ภาพที่ ๓ และตารางภาคผนวกที่ ๗ แสดงอัตราการสละน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใน (NAR) โดยเฉลี่ยของถิ่นลำที่ปลูกเหลือมกับช้าวโพด และปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆพบว่า ที่ทุกวันปลูกของการปลูกเหลือมในช่วงแรกๆ ของการเจริญเติบโต NAR มีค่าเพิ่มขึ้นจนถึงจุดสูงสุดหลังจากนั้นลดลงอย่างรวดเร็วอยู่ช่วงหนึ่ง ต่อจากนั้นการลดลงเป็นไปอย่างช้าๆ หรือค่อนข้างคงที่ตามอายุที่เพิ่มขึ้น (LAI เพิ่มขึ้น) และยังพบอีกว่าถ้าคำใช้เวลาในการพัฒนาและสละ NAR จะถึงจุดสูงสุดได้แตกต่างกันขึ้นกับวันปลูก โดยพบว่า สามวันปลูกแรก (๖๐, ๗๐ และ ๘๐ วันหลังช้าวโพดออก) ใช้เวลาประมาณที่สุด แต่ก็ไม่แตกต่างกันคือประมาณ ๔๕ วันหลังจาก เทียบกับ ๒๕ วันในสองวันปลูกสุดท้าย (๙๐ และ ๑๐๐ วัน) ในเมืองของการปลูกโดยลำพังพบว่าทุกวันปลูกในช่วงแรกมีค่า NAR สูง แล้วลดลงอย่างรวดเร็วอยู่ช่วงหนึ่งต่อจากนั้นการลดลงเป็นไปอย่างช้าๆ และค่อนข้างคงที่ในช่วงหลังๆ ของการเจริญเติบโต แต่รอดับของการลดลงแตกต่างกันโดยมีแนวโน้มว่า ที่ทุกวันปลูกของการปลูกเหลือมลดลงช้ากว่า และค่อนข้างสม่ำเสมอ เมื่อเทียบกับการปลูกโดยลำพัง อนึ่ง จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่า NAR ที่ถ้าสามารถพัฒนาและสละน้ำ จนถึงจุดสูงสุดของการปลูกเหลือมเทียบกับการปลูกโดยลำพัง จะช่วงเวลาเดียวกัน พบว่า วันปลูกแรก และวันปลูกที่สอง มีผลทำให้ค่า NAR สูงสุดและแตกต่างจากวันปลูกอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง อนึ่งเมื่อเปรียบเทียบในระหว่างการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) พบว่า การปลูกเหลือมที่วันปลูกแรก วันปลูกที่สอง และวันปลูกที่สาม มีค่า NAR สูงกว่าการปลูกโดยลำพังอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) สำหรับวันปลูกอื่นๆ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) (ตารางที่ ๕)

กรัม/ตารางเมตร/วัน

ภาพที่ 3 อัตราการสยามเนื้อหนักแห้งต่อพื้นที่ในของถ้าด้ำที่วันปลูกต่างๆ (กรัม/ตารางเมตร/วัน)
ก) ปลูกเหลือมกับเข้าวัวโพด ข) ปลูกโดยล้ำผึ้ง

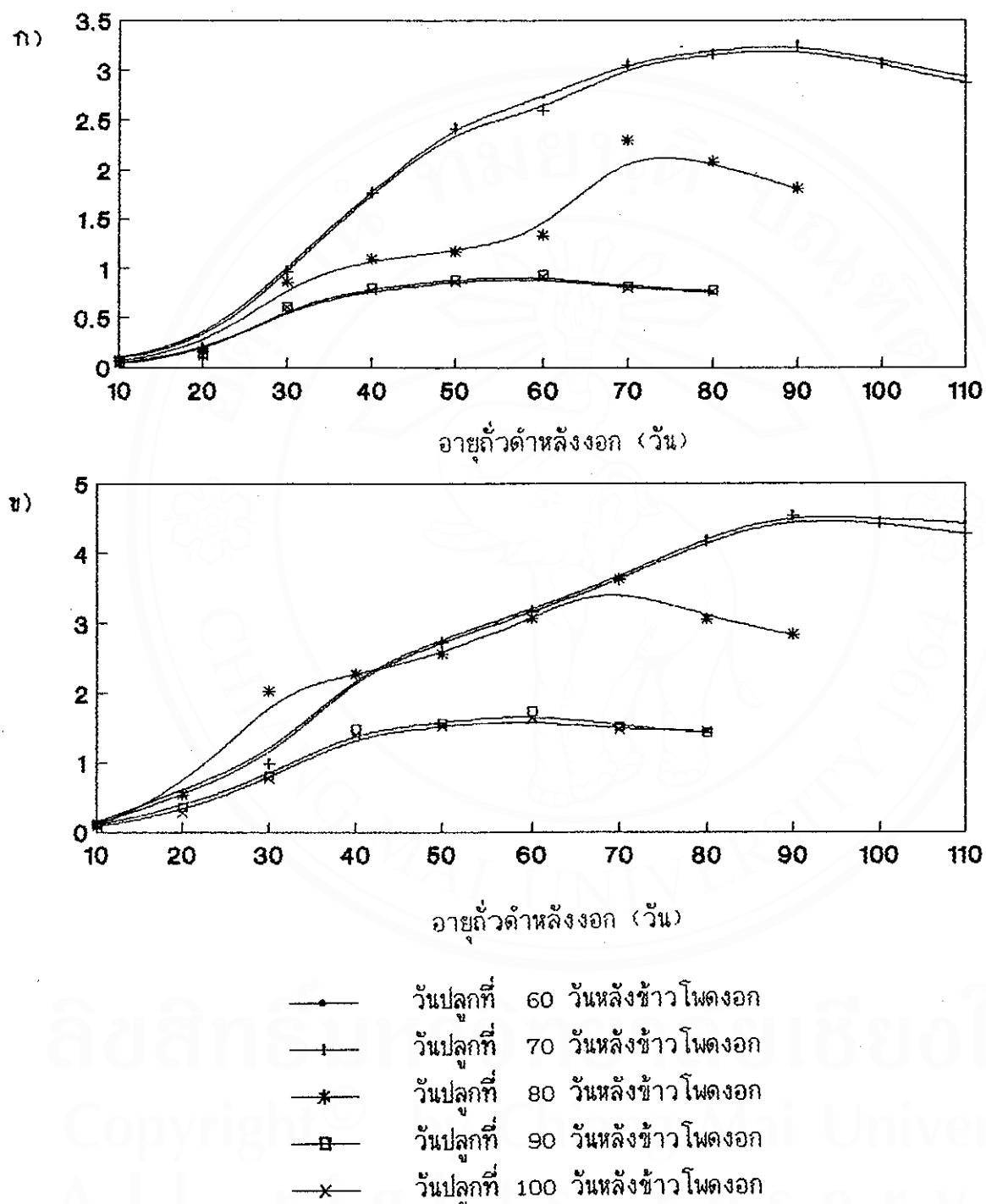
ตารางที่ 5 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใบของถั่วจ้ำ (net assimilation rate, NAR, กิรัม/ตารางเมตร/วัน)

วันปลูก (วันหลังข้าวโพดออก)	อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งต่อพื้นที่ใบ
ปลูกเหลื่อม	
60	34.32
70	32.75
80	22.18
90	7.26
100	6.48
ปลูกโดยลำพัง	
60	26.25
70	25.10
80	9.82
90	8.54
100	6.36
F-test	**
LSD _{0.05}	2.48
LSD _{0.01}	3.35
% CV	9.55

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ตัวนิพนธ์ใบ (leaf area index, LAI)

จากการที่ 4 และตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวนิพนธ์ใบประมาณของแสง เมื่อคิดเป็นเปอร์เซนต์ในรูปของการส่องผ่านของแสงของถ้าคำที่ปลูกเหลือม้าวโนดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ โดยบันทึกตั้งแต่ถ้าอายุได้ 10 วันหลังออกจนลึกลดอายุการออกดอก ในเมืองตัวนิพนธ์ใบพบว่า เพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามอายุพิชโดยในระยะแรกๆ ค่อยๆ เพิ่มขึ้น แล้วเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอยู่ช่วงหนึ่งจนถึงสูงสุด หลังจากนั้นจะค่อยๆ ลดลงอันเป็นผลมาจากการร่วงหล่นของใบชั้นล่างที่ถูกบังแสง แต่เวลาที่ใช้ในการพัฒนาและสะสมค่า LAI จะถึงสูงสุดแตกต่างกันขึ้นกับวันปลูก โดยวันปลูกแรก ใช้เวลาที่ยาวนานกว่าแล้วค่อยๆ ลดลงในวันปลูกที่ล่าช้าออกไป กล่าวคือ วันปลูกแรกและวันปลูกที่สอง (60 และ 70 วันหลังจากออก) ใช้เวลาไม่แตกต่างกันคือประมาณ 90 วันหลังถ้าคำอก วันปลูกที่สาม (80 วัน) ใช้เวลาประมาณ 70 วัน สำหรับวันปลูกที่สี่ และห้า (90 และ 100 วัน) ใช้เวลาสี่สุดประมาณ 60 วัน ทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวนิพนธ์ใบสูงสุดของวันปลูกต่างๆ มีค่าแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6) โดยพบว่าวันปลูกแรกมีผลทำให้ถ้าคำสามารถพัฒนาตัวนิพนธ์ใบได้สูงสุด ได้มากกว่าวันปลูกอื่นๆ และไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) เมื่อเทียบกับวันปลูกที่สองและสาม แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) เมื่อเทียบกับวันปลูกอื่นๆ ทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง อนึ่งเมื่อเปรียบเทียบในระหว่างการปลูกเหลือม กับปลูกโดยลำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) พบว่า เฉพาะวันปลูกแรก วันปลูกที่สอง และสามเท่านั้นที่มีผลทำให้ถ้าคำที่ปลูกโดยลำพังสามารถพัฒนาตัวนิพนธ์ใบจนถ้าให้มีตัวนิพนธ์ใบสูงสุด สูงกว่า การปลูกเหลือมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ล้วนวันปลูกอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) อย่างไรก็ตาม ตัวนิพนธ์ใบของถ้าคำในระยะเริ่มออกดอกนั้นยังไม่ถึงจุดสูงสุด โดยวันปลูกแรก วันปลูกที่สอง สาม สี่ และห้า ใช้เวลาประมาณ 80, 70, 60, 50 และ 40 วัน ตามลำดับทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง

ภาพที่ 4 ตัวชนิดน้ำที่ในของรากต่างๆ
 ก) ปลูกเหลือมกับข้าวโพด ข) ปลูกโดยลำพัง

ตารางที่ 6 ตัวนิพนธ์ที่ใบสูงสุดของถั่วคำ (maximum leaf area index, max. LAI)

วันปลูก
(วันหลังข้าวโพดออก)

ตัวนิพนธ์ที่ใบสูงสุด

ปลูกเหลื่อม

60	3.28
70	3.23
80	2.29
90	0.93
100	0.91

ปลูกโดยล้าน้ำ

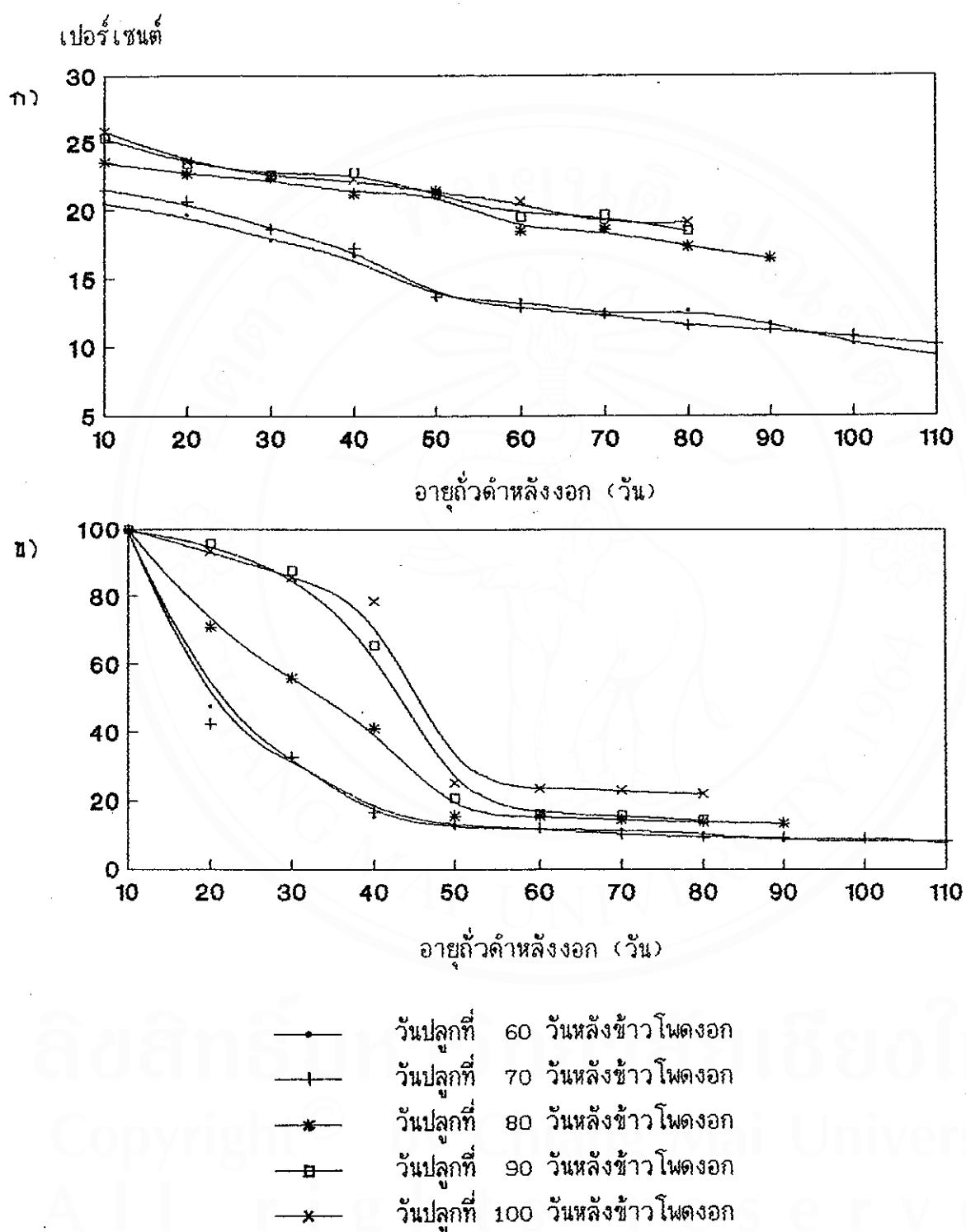
60	4.59
70	4.53
80	3.63
90	1.73
100	1.63

F-test	**
LSD _{0.05}	1.22
LSD _{0.01}	1.64
% CV	31.86

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ P < 0.01

การส่องผ่านแสง (Light penetration)

จากภาพที่ 5 และตารางภาคผนวกที่ 9 มีแนวโน้มว่าทุกวันปลูกของการปลูกเหลื่อม ในช่วงแรกๆ ของการเจริญเติบโต (10-40 วันหลังจากขึ้นกับวันปลูก) มีค่าต่ำกว่า การปลูกโดยลำพัง และยังพบอีกว่าทุกวันปลูกมีการส่องผ่านของแสงลดลงเป็นลำดับตาม อายุที่เพิ่มขึ้น (ดัชนี้เพิ่มที่ใบเพิ่มขึ้น) ทั้งการปลูกเหลื่อม และปลูกโดยลำพัง แต่อัตราของ การลดลงแตกต่างกัน โดยพบว่าการปลูกเหลื่อมมีแนวโน้มลดลงในอัตราค่อนข้างช้า และ สม่ำเสมอ โดยเฉพาะภายหลังจากที่ถึงวัยสามารถเลือยพันธุ์คลุมยอดหัวโพดได้แล้ว (ประมาณ 40 วันหลังจาก) ในขณะที่อัตราการลดลงอย่างรวดเร็วจากการปลูกโดยลำพัง โดยพบว่าที่วันปลูกแรก วันปลูกที่สอง สาม สี่ และห้าของการปลูกเหลื่อมมีค่าลดลง 3.82, 4.25, 2.31, 2.53 และ 3.58 เปอร์เซนต์ตามลำดับ (จากระยะที่ถึงวัยได้ 10 วันหลังจากถึงระยะที่สามารถคลุมถึงยอดหัวโพดได้) ในขณะที่ลดลงถึง 84.02, 82.83, 58.81, 34.36 และ 21.46 เปอร์เซนต์ตามลำดับจากการปลูกโดยลำพัง (ในช่วง เวลาเดียวกัน) อนึ่งเมื่อพิจารณาจากระยะที่ถึงวัยคลุมยอดหัวโพดได้จนถึงระยะออกดอก ก็มีแนวโน้มเข่นเดียวกันคือ การส่องผ่านของแสงจากการปลูกเหลื่อมลดลงในอัตราที่ต่ำกว่า และค่อนข้างสม่ำเสมอเมื่อเทียบกับการปลูกโดยลำพัง โดยลดลง 7.31, 7.09, 4.69, 4.26 และ 3.10 เปอร์เซนต์ตามลำดับ เทียบกับลดลง 7.38, 8.41, 27.59, 51.12 และ 56.48 เปอร์เซนต์ตามลำดับจากการปลูกโดยลำพัง (ในช่วงเวลาเดียวกัน)

ภาพที่ 5 การส่องผ่านของแสงของถั่วคำที่วันปลูกต่างๆ (%)

ก) ปลูกเหลื่อมกับข้าวโพด ข) ปลูกโดยลำพัง

ผลผลิต องค์ประกอบน้ำผลิต และเบอร์เซนต์การกระเทาเมล็ดของข้าวโพด เมื่อปลูก เหลือมถัวคำ และปลูกโดยลำพัง

เนื่องจากการปลูกถัวคำเหลือมข้าวโพดที่ 60, 70, 80, 90 และ 100 วันหลังข้าวโพดออก ซึ่งในช่วงดังกล่าวข้าวโพดกำลังอยู่ระหว่างออกดอกและติดฝักแล้ว ประกอบกับในของข้าวโพดก็ได้เริ่มแห้งและร่วงหล่นไปบางส่วนดังนี้นั่นจึงไม่ได้เก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ การเจริญเติบโต แต่อย่างไรก็ตามได้ทำการเก็บตัวอย่างในช่วงสุดแก่เพื่อวิเคราะห์ถึงความแตกต่างในแบบของผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของข้าวโพด ตลอดจนนำผลดังกล่าวไปประเมินถึงความสามารถในการผลิต และประสิทธิภาพของระบบในรูปของค่า Land equivalent ratio (LER) และ Area time equivalent ratio (ATER) อีกด้วย

ตารางที่ 7 แสดงผลผลิต องค์ประกอบผลผลิตของข้าวโพดเมื่อปลูกเหลือมถัวคำ และปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ ตลอดจนเบอร์เซนต์การกระเทาเมล็ด ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า การปลูกถัวคำเหลือมข้าวโพดที่วันปลูกต่างๆ ไม่ทำให้ผลผลิตของข้าวโพดแตกต่างกันแต่จากการได้ผลผลิตที่ได้รับอยู่ระหว่าง 912.5 - 928.8 กก./ไร่ และผลผลิตที่ได้นี้ต่ำกว่าผลผลิตข้าวโพดที่ปลูกโดยลำพังอย่างเดียว แต่ไม่ถึงระดับมินัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มว่าผลผลิตของข้าวโพดเพิ่มขึ้นตามวันปลูกถัวคำที่ล่าช้าออกไปอีกด้วย

ในการพิจารณาค่าปรับน้ำผลอันปรับกันด้วย จำนวนฝัก/ต้น จำนวนเมล็ด/ฝัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด ตลอดจนเบอร์เซนต์การกระเทาเมล็ด ก็พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมินัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ไม่ว่าจะเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มของ การปลูกเหลือมหรือปลูกโดยลำพังก็ตาม

ตารางที่ 7 ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวโพดเมื่อปลูกเหลือมกับถั่วคำที่วันปลูกต่างๆ
และปลูกโดยลำพัง

วันปลูกถั่วคำ	น้ำหนักเมล็ดแห้ง	จำนวนผัก/ต้น	จำนวนเมล็ด/ผัก	น้ำหนัก 100 เมล็ด	การกระจาย
(วันหลัง-	(กก./ไร่)			(กรัม)	(%)
-ข้าวโพดคงอกร					
60	912.5	1.10	457.63	24.45	75.21
70	920.8	1.08	450.74	24.27	75.32
80	915.4	1.05	443.85	24.35	74.74
90	922.4	1.05	470.24	24.29	75.55
100	928.8	1.03	468.33	24.42	75.37
ปลูกโดยลำพัง	932.6	0.99	464.52	24.30	76.15
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
% CV	3.4	8.43	8.01	3.52	1.51

ns ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลผลิต ผลของค่าประกอบผลผลิตของถัวค่า

ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า วันปลูกถัวค่าที่แตกต่างกันมีผลทำให้ผลผลิตของถัวค่าที่ปลูกเหลือมข้าวโพดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งในทางสถิติ ($P<0.01$) ยกเว้นวันปลูกที่ 90 และ 100 วันหลังข้าวโพดออกเท่านั้นที่ความแตกต่างไม่ถึงระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) นอกจากนี้มีแนวโน้มว่าผลผลิตของถัวค่าลดลงเป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป โดยผลผลิตอยู่ระหว่าง $140.5 - 10.3$ กก./ไร่ ขึ้นกับวันปลูก วันปลูกที่ 60 วันข้าวโพดออกให้ผลผลิตสูงสุด รองลงมาได้แก่วันปลูกที่ 70, 80 วัน ส่วนวันปลูกที่ 90 และ 100 วันให้ผลผลิตต่ำสุดและไม่แตกต่างกัน หากเปรียบเทียบในกลุ่มของถัวค่าที่ปลูกโดยล้ำพังด้วยกันแล้วมีแนวโน้มเช่นเดียวกันดื้อ ผลผลิตลดลงเป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป โดยให้ผลผลิตอยู่ระหว่าง $120.2 - 12.1$ กก./ไร่ ขึ้นกับวันปลูกอย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตของถัวค่าที่ปลูกเหลือมกับปลูกโดยล้ำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) แล้วพบว่า การปลูกถัวค่าเหลือมข้าวโพดที่วันปลูก 60 และ 70 วันหลังข้าวโพดออกเท่านั้น ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญยิ่งในทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนวันปลูกอื่นๆ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.01$) (ตารางที่ 8)

ในการนี้ขององค์ประกอบผลผลิตอันประกอบด้วยจำนวนผักต่อตารางเมตร จำนวนเมล็ดต่อผัก และน้ำหนัก 100 เมล็ดนั้น เมื่อเปรียบเทียบในกลุ่มของการปลูกเหลือมแล้วพบว่า การปลูกถัวค่าเหลือมข้าวโพดที่วันปลูกที่ 60 และ 70 วันหลังข้าวโพดออก มีผลทำให้เฉพาะจำนวนผักต่อตารางเมตรเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P<0.05$) ส่วนความแตกต่างในเรื่องของจำนวนเมล็ดต่อผัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด ไม่ถึงระดับมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบกับวันปลูกอื่นๆ ก็พบว่าก็จำนวนผักต่อตารางเมตร และจำนวนเมล็ดต่อผัก สูงกว่าวันปลูกอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ยกเว้นน้ำหนัก 100 เมล็ดเท่านั้นที่ความแตกต่างไม่ถึงระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการปลูกเหลือมกับปลูกโดยล้ำพัง (ที่วันปลูกเดียวกัน) พบว่า การปลูกถัวค่าเหลือมข้าวโพดทุกวันปลูก (ยกเว้นวันปลูกสุดท้าย) มีผลทำให้จำนวนผักต่อตารางเมตร สูงกว่าปลูกโดยล้ำพังอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) สำหรับจำนวน

ตารางที่ 8 ผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิตของถั่วคำ เมื่อปลูกเหลื่อมข้าวโพดและปลูกโดยลำพัง
ที่วันปลูกต่างๆ

วันปลูกถั่วคำ (วัน)	น้ำหนักเมล็ดแห้ง (กг./ไร่)	จำนวนฝักต่อ ตารางเมตร	จำนวนเมล็ดต่อฝัก	น้ำหนัก 100 เมล็ด (กรัม)
ปลูกเหลื่อม				
60	140.5	22.75	17.75	17.46
70	125.8	20.00	17.50	17.25
80	60.6	9.75	15.75	16.53
90	15.8	7.25	15.75	16.34
100	10.3	3.75	15.50	16.36
ปลูกโดยลำพัง				
60	120.2	6.50	17.50	17.47
70	110.2	4.25	17.25	17.23
80	55.4	3.75	15.25	16.42
90	18.3	2.50	15.25	16.37
100	12.1	2.25	15.25	16.17
F-test	***	**	**	**
LSD _{0.05}	12.2	2.56	1.73	1.18
LSD _{0.01}	16.5	3.45	2.33	1.59
% CV	12.6	21.29	7.31	4.85

*** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ P < 0.01

เมล็ดต่อหัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด พบว่า ทุกวันปลูกไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) (ตารางที่ 8)

ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพของระบบการปลูกพืช

ตารางที่ 9 และภาพที่ 6 แสดงผลการประเมินการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธีคำนวณค่า Land equivalent ratio (LER) ตามหลักการของ Mead and Willey (1980) และค่า Area time equivalent ratio (ATER) ตามหลักการของ Hiebisch (1980) และ Mc. Collum (1982) พบว่า วันปลูกถ้วนคำเหลือมข้าวโพดที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ค่า LER ต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ทุกวันปลูกให้ค่า LER สูงกว่า

1 นี้หมายความว่า การปลูกถ้วนคำเหลือมข้าวโพดที่ทุกวันปลูกให้ประโยชน์ (yield advantage) เนื่องจากการปลูกพืชทึ่งสองเดียวๆ หรือได้ผลผลิตจากพืชทึ่งสองรวมกันต่อหน่วยพื้นที่สูงกว่าการปลูกพืชโดยพืชหนึ่ง โดยลำดับ แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะพืชแล้วพบว่า ค่า LER ของถ้วนคำ (L_r) ขึ้นกับวันปลูก โดยวันปลูกที่ 60 วันหลังข้าวโพดออก ให้ค่า LER สูงสุด (1.17) และลดลงเป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าข้าวออกไปดังนี้ 1.42, 1.1, 0.86 และ 0.85 ส่วนค่า LER ของข้าวโพด (L_x) ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก คืออยู่ระหว่าง 0.98 - 1.00 หากพิจารณาในแง่ของค่า ATER และพบว่า ทุกวันปลูกให้ค่า ATER สูงกว่า 1 (ยกเว้นวันปลูกสุดท้าย, 100 วันหลังข้าวโพดออก) ซึ่งแสดงว่า การปลูกถ้วนคำเหลือมข้าวโพดที่วันปลูก 60, 70, 80 และ 90 วันหลังข้าวโพดออก ให้ประโยชน์เนื่องจากการปลูกพืชทึ่งสองเดียวๆ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การปลูกถ้วนคำเหลือมข้าวโพดที่วันปลูก 60, 70 และ 80 วันหลังข้าวโพดออกให้ค่า ATER ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) โดยวันปลูกที่ 60 วันหลังข้าวโพดออก ให้ค่า ATER สูงสุด รองลงมาคือวันปลูก 70 และ 80 วันหลังข้าวโพดออก โดยมีค่า ATER เป็น 1.398, 1.317 และ 1.219 ตามลำดับ ล้วนวันปลูกสุดท้าย (100 วันหลังข้าวโพดออก) ให้ค่าต่ำสุด แต่ก็ไม่แตกต่างกับวันปลูก 90 วันหลังข้าวโพดออก โดยให้ค่า ATER เป็น 0.933 และ 1.044 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม Ofori and Stern (1987) ได้ชี้แนะว่า การประเมินการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือประสิทธิภาพของระบบการปลูกพืชร่วมกันที่มีอายุการเจริญแตกต่างกันมากๆ ควรใช้ค่า ATER เพราะว่าสามารถประเมินได้ถูกต้องกว่าค่า LER

ตารางที่ 9 Land equivalent ratio (LER) และค่า Area time equivalent ratio (ATER) เมื่อปลูกถั่วคำเหลือมข้าวโพดที่วันปลูกต่างๆ

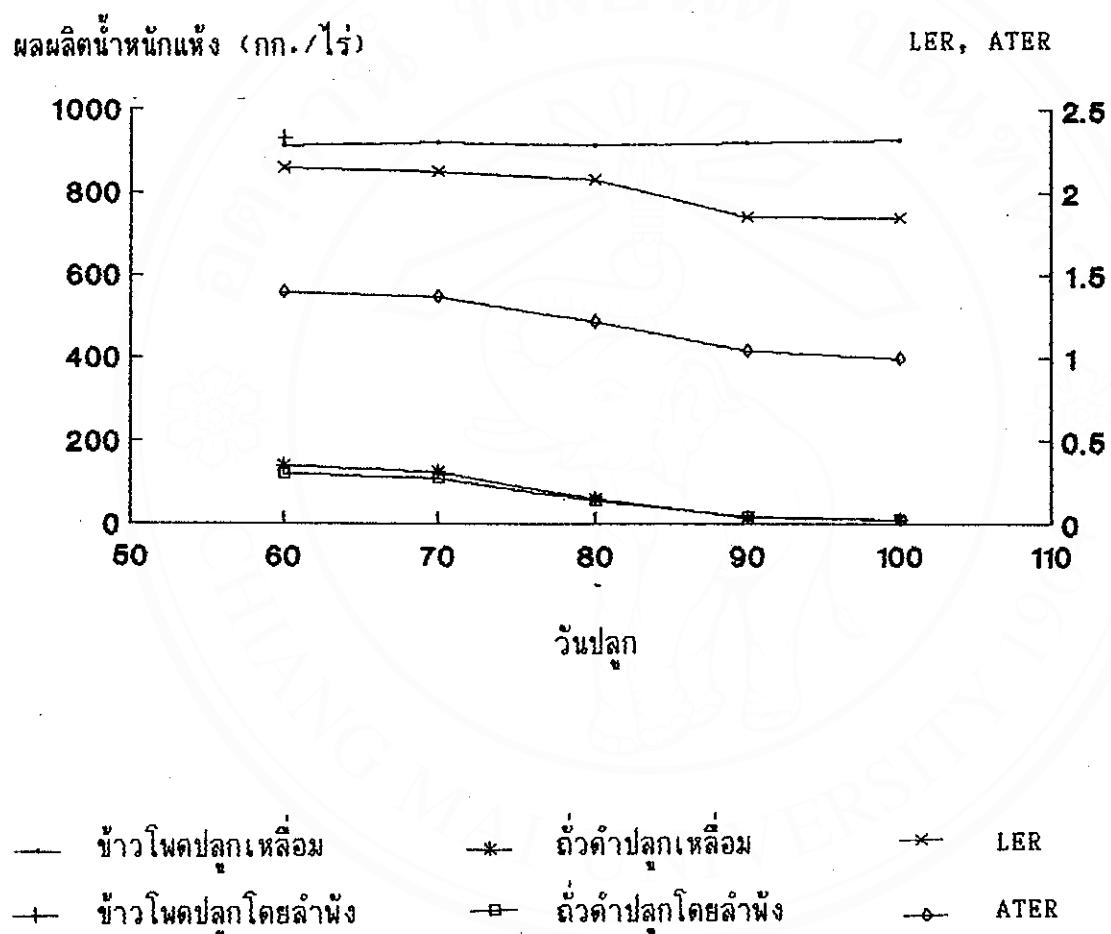
วันปลูก (วันหลัง- -ข้าวโพดออก)	น้ำหนักเมล็ดแห้ง (กก./ไร่)			L_1	L_2	LER	ATER
		ข้าวโพด	ถั่วคำ				
	ปลูกเหลือม	ปลูกเหลือม	ปลูกโดยลำพัง				
60	912.5	140.5	120.2	0.98	1.17	2.15	1.40
70	920.8	125.8	110.2	0.99	1.14	2.13	1.32
80	915.4	60.6	55.4	0.98	1.10	2.08	1.22
90	922.4	15.8	18.3	0.93	0.86	1.85	1.04
100	928.8	10.3	12.1	1.00	0.85	1.85	0.99
ปลูกข้าวโพด โดยลำพัง	932.6	-	-	1.00	-	1.00	-
F-test					NS	**	
LSD _{0.05}					0.41	0.21	
LSD _{0.01}					0.58	0.29	
% CV					13.32	11.20	

1 = partial LER ของข้าวโพด = ผลผลิตข้าวโพดเมื่อปลูกเหลือม/ผลผลิตข้าวโพดเมื่อปลูกโดยลำพัง

2 = partial LER ของถั่วคำ = ผลผลิตถั่วคำเมื่อปลูกเหลือม/ผลผลิตข้าวโพดเมื่อปลูกโดยลำพัง

NS ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ภาพที่ 6 ผลผลิตของข้าวโพดและก้าวคำเมืองปลูกเหลื่อม และปลูกโดยลำพัง (กг./ไร่)
ตลอดจนค่า LER, ATER ที่วัณปุลกต่างๆ

ดัชนีการเก็บเกี่ยว (harvest index)

ดัชนีการเก็บเกี่ยวของถั่วดำ เมื่อปลูกเหลือมข้าวโพดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 10 จากการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ดัชนีการเก็บเกี่ยวของถั่วดำเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามวันปลูกที่ล่าช้าออกไป โดยวันปลูกที่ 60 และ 70 วันหลังข้าวโพดออกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่แตกต่างจากวันปลูกอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ทั้งการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง อนึ่งเมื่อเปรียบเทียบดัชนีการเก็บเกี่ยวระหว่างการปลูกเหลือมและปลูกโดยลำพัง ที่วันปลูกเดียวกัน ก็พบว่า เฉพาะวันปลูกที่ 60, 70 และ 80 วันหลังข้าวโพดออก ที่การปลูกเหลือม มีผลทำให้ดัชนีการเก็บเกี่ยวสูงกว่า เมื่อปลูกโดยลำพังอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนความแตกต่างของดัชนีการเก็บเกี่ยวในระหว่างวันปลูกอื่นๆ ไม่ถึงระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวของถั่วถั่วที่ปลูกเหลือมข้าวโพดและปลูกโดยลำพังที่วันปลูกต่างๆ

วิธีปลูก (วันหลังข้าวโพดออก)	ดัชนีการเก็บเกี่ยว
ปลูกเหลือม	
60	0.16
70	0.17
80	0.21
90	0.22
100	0.23
ปลูกโดยลำพัง	
60	0.14
70	0.14
80	0.19
90	0.23
100	0.23
F-test	**
LSD _{0.05}	0.01
LSD _{0.01}	0.02
% CV	4.49

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$